

USNESENÍ

Okresní soud Plzeň-město rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Miroslavem Skalou ve věci

oprávněné: **Obec Štěnovice**, IČO 00257303
sídlem Čížická 133, 332 09 Štěnovice
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Hlaváčem
sídlem Martinská 608/8, 301 00 Plzeň

proti
povinnému: **Mgr. Pavel Klein**, narozený 6. 7. 1950
bytem Anglické Nábřeží 2309/10, 301 00 Plzeň
zastoupen advokátem Petrem Hubínkem
sídlem Solní 274/12, 310 00 Plzeň

o vymožení nepeněžitě povinnosti

takto:

- I. Odklad provedení exekuce, vyslovený v usnesení ze dne 25. 9. 2025 č.j. 75 EXE 2001/2025-33, se zrušuje.
- II. Jednání se koná 20. 2. 2026 v 9.30 hod. v č. dveří 11 s tím, že účast není nutná.

Odůvodnění:

1. Na základě usnesení Okresního soudu Plzeň-jih ze dne 19. 5. 2025, č. j. 7 Nc 5003/2025-22 (exekuční titul), a to k návrhu oprávněného ze dne 27. 5. 2025, **pověřil** zdejší soud 2. 6. 2025 soudního exekutora vymožením nepeněžitě plnění, a to snést údržbu kanalizace umístěné na specifikovaných pozemcích povinného ve Štěnovicích, spolu s náklady exekuce.
2. **Povinný 22. 7. 2025 navrhl zastavení** exekuce jednak z důvodu nevykonatelnosti nepeněžitě povinnosti, tak, jak je specifikována ve výroku exekučního titulu. Jednak povinný uvedl, že jakmile obdržel výzvu oprávněného ze dne 26. 5. 2025, umožnil osobně oprávněnému, respektive byl připraven umožnit svojí osobní účastí na místě samém, aby oprávněný mohl své právo vykonat. To vše v termínu, stanoveném samotným oprávněným, který se však na místo samé nedostavil a shodný den navrhl exekuci. Povinný dále argumentuje porušením zásady proporcionality v té části, kde byl vydán exekuční příkaz k prodeji nemovitých povinného pro částku nákladů kolem 15 000 Kč.
3. **Oprávněný** s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasí (číslo listu 31) s tím, že mimo jiné mu zástupce povinného sdělil, že na základě událostí z 27. 5. 2025 je povinný odrazen od dalších pokusů o smírné vyřešení.

shodu s prvopisem potvrzuje: V. Brylová

4. Soud uvádí, že prozatím o návrhu na zastavení nelze rozhodnout, **výrokem I usnesení ze dne 25. 9. 2025 č.j. 75 EXE 2001/2025-33 však** odložil exekuci (pokud jde o meritum věci, tj. vymožení nepeněžitě povinnosti), a to až do právní moci rozhodnutí o uvedeném návrhu. Soud zde vycházel z nového (tj. tehdy aktuálního) stanoviska povinného, jenž v bodě II návrhu uvedl, že byl připraven součinnost poskytnout, okamžitý exekuční návrh považuje za zneužití práva. Soud tedy předpokládal, že alespoň část předmětu celé exekuce, tedy vymožení hlavní povinnosti, bude vyřešen smírným způsobem, tj. dobrovolným splněním uložené povinnosti a jejím výkonem ze strany oprávněného. Lze tedy, domníval se soud, očekávat zastavení exekuce, což je důvodem pro odklad i bez návrhu dle § 265 odst. 2 o.s.ř. (§ 54 odst. 11 e.ř.).
5. Podle dosavadních podání účastníků nastala vykonatelnost výroku I předběžného opatření dne 23. 5. 2025 (odvolací řízení na vykonatelnosti nic neměnilo).
6. Následně oprávněný požádal 26. 5. 2025 povinného, aby okamžitě umožnil přístup na svůj pozemek, s dodatkem, že v případě souhlasu povinného („v případě respektování předběžného opatření“), bude přístup realizován dalšího dne 27. 5. 2025 od 8:30 hodin.
7. Povinný byl, vycházíme-li prozatím z jeho tvrzení, 27. 5. 2025 ráno na místě samém osobně přítomen, očekával marně příchod oprávněného. Výslovně povinný na uvedenou výzvu oprávněného nereagoval, ačkoliv v závěru výzvy (číslo listu 24 spisu soudu), je žádost o sdělení, zda se povinný přiloženému soudnímu rozhodnutí dobrovolně podřídí. Oprávněný pak 27. 5. 2025 ve 14:45 hodin navrhl exekuci.
8. Soud následně obdržel vyjádření povinného, z něhož zjistil, že povinný považuje exekuční titul i nadále za materiálně nevykonatelný, požádal totiž soud, aby výzvu k dobrovolnému splnění konkretizoval ohledně toho, jaké konkrétní činnosti oprávněného je povinný povinen snášet. Na uvedených pozemcích se nenachází kanalizace ve smyslu definice (§ 2 odst. 2 zákona č. 274/2001 Sb.), k tomu viz bod c) podán ze dne 4. 11. 2025.
9. Soud se v době vydání usnesení z 25. 9. 2025 domníval, že jediným problematickým bodem mezi účastníky je otázka, zda ke dni zahájení exekuce (27. 5. 2025) se nacházel v prodlení povinný, tedy se svojí povinností strpět příslušné úkony oprávněného na svých pozemcích, anebo zda se nacházel v prodlení oprávněný (tzv. prodlení věřitele) tím, že nepřijal nabízené plnění a případně tedy v tomto konkrétním případě podal zbytečně v uvedený den exekuční návrh, ačkoliv povinný byl ochoten žádným způsobem nebránit oprávněnému v jeho činnosti.
10. Je třeba konstatovat, že podle odůvodnění usnesení odvolacího soudu v nalézacím řízení ze dne 24. 6. 2025, č.j. 56 Co 140/2025-39, bod 7 odůvodnění, vyplývalo přinejmenším z podání žalobkyně (oprávněné), že vyzvala žalobkyně žalovaného k umožnění vstupu, s čímž žalovaný nesouhlasil.
11. Povinný v podání z 22. 7. 2025, bod 2 podání uvedl, že navzdory svému nesouhlasu s právním posouzením věci vč. materiální nevykonatelnosti exekučního titulu, i přesto byl odhodlán předběžné opatření respektovat, byl tedy 27. 5. 2025 ráno osobně přítomen u vjezdu na svůj pozemek, avšak oprávněný se nedostavil, uvedl povinný.
12. Povinný pak 4. 11. 2025 uvádí, že není zřejmé, které konkrétní činnosti na svých pozemcích má strpět, zejména pak, když se na jeho pozemcích nenachází kanalizace, resp. stavba splňující legální definici kanalizace (č.l. 38 p.v.).
13. Z tohoto vyplývá, že povinnost dosud splněna nebyla, resp. kanalizace opravena nebyla, kde soud si je samozřejmě vědom klimatických okolností, které v určitém období brání (nezávisle na vůli kterékoliv strany) v opravě kanalizace. Zároveň z uvedeného vyplývá, že povinný

není připraven uведенé činnosti strpět, neboť jinak by zřejmě nekladl soudu dotaz, o které přesně povinnosti se má jednat.

14. Na základě tohoto nového vývoje tedy v době rozhodování soudu (6. 1. 2025) nelze očekávat zastavení exekuce v důsledku předpokládaného dobrovolného splnění, čímž odpadla možnost odložení exekuce.
15. Soud má za to, že přestože formulace výroku exekučního titulu zní na strpění určité činnosti na vlastním pozemku, což zcela obecně vzato by povinný splnil i tím, že by např. odjel do zahraničí (povinnost „PATI“ něco strpět), nicméně soud vychází např. z usnesení ze dne 19. 3. 2024, 20 Cdo 576/2024, podle něhož soud nemusí při zkoumání materiální vykonatelnosti exekučního titulu přihlížet pouze k části obsahu podkladového soudního rozhodnutí, nýbrž má možnost zvážení vymáhané povinnosti v kontextu celého rozhodnutí. Je tedy zřejmé, že pokud by vstup na pozemek povinného byl uzavřen zamčenými vraty, k nimž má povinný klíče, jedná se fakticky o povinnost přiměřeně také konat, tj. nabídnout součinnost, případně reagovat přiměřeně na výzvy oprávněného k poskytnutí součinnosti. Z tohoto hlediska je soud např. přesvědčen, že přestože skutečně těsně před podáním exekučního návrhu poskytl oprávněný povinnému pouze nepřiměřeně krátkou lhůtu k reakci na svoji předexekuční upomínku, i přesto povinný podle všech okolností měl následně reagovat, byť třeba po uplynutí určené lhůty. Oprávněnému tak přinejmenším v současnosti nemusí být zřejmé, tak jako to není zřejmé exekučnímu soudu, zda povinný chce příslušné práce strpět.
16. Z těchto důvodů tedy soud zrušil odklad provedení exekuce.
17. Konkrétní specifikaci soud není schopen účastníkům podat a zde nezbyvá povinnému než strpět určité práce, přičemž (uvažujeme-li již hypotetický extrémní případ) by nemusel strpět již činnost oprávněného, která by znamenala rozšiřování rozsahu kanalizace, tedy nad rámec opravy/údržby, neboť na takovouto činnost by se již exekuční titul – a tedy ani nařízená exekuce – nevztahoval a zde platí obecné hmotné právo o ochraně vlastnictví. K tomuto nutno dodat, že ze žádného důkazu ve spisu nevyplývá domněnka, že oprávněný hodlá sebemenším způsobem exekučního titulu zneužít a tento překračovat, nýbrž naopak prozatím je situace taková, že naopak povinný svými nejasnými projevy fakticky znemožnil až dosud údržbu provést. Hmotné právo skutečně v případě nepeněžitých povinností neuvádí, kdo má koho jako první oslovit, a za dané situace je to dle názoru soudu jednoznačně povinný, kdo by měl vůči oprávněnému, potažmo exekutorovi dát najevo, zda lze k provedení prací přikročit bez ukládání pokut. Z judikatury totiž např. také vyplývá, že v každém případě uložená pokuta připadá státu, a i v případě jejího nesprávného uložení je pouze nanejvýš důsledkem zastavení exekuce, nelze však pokutu vracet povinnému např. ani v případě, že by byla uložena na základě nesprávného tvrzení oprávněného (o nesplnění povinnosti).
18. Zároveň bylo nařízeno jednání k provedení listin a zjištění stanovisek ohledně návrhu na zastavení exekuce, přičemž zatím obsah spisu nasvědčuje spíše závěru, že pokud lhůta stanovená ze strany oprávněného byla nepřiměřeně krátká a dne 27. 5. 2025 dosud neuplynula, nemění to nic na otázce vykonatelnosti exekučního titulu (tato je nezávislá na případném prodlení dlužníka či věřitele), přičemž pokud již další komunikace mezi účastníky nenastala, tj. povinný na výzvu oprávněného již výslovně nereagoval, znamenalo by to, že prodlení povinného nastalo po uplynutí přiměřené lhůty od doručení výzvy. Má-li tedy soud rozhodovat podle stavu ke dni rozhodování, prostor pro zastavení exekuce by dán nebyl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení mohou účastníci řízení podat odvolání dvojmo do 15 dnů ode dne jeho doručení Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím podepsaného soudu.

Plzeň 6. ledna 2026

Mgr. Ing. Miroslav Skala, v.r.
samosoudce

shodu s prvopisem potvrzuje: V. Brylová